

[G. K. Saarinen

Hakri Suomalista Seuraa

Ensimmäinen: Zerst

von Dottleschian mur-
hoajista ja niiden tuo-
mis.

Toinen: Amotain

Ylkä

Hest. J. K. Luuki.

Kirjapaino Suomi

Tampere

1885.

Vaillinainen

3636 AdW

50:-

Kuin ilman, syhtä, pakotta,
Tefiwät tämän tekonsa. —

7. Mut lafi meidän turwamme,
Suloinen, kallis, suojamme,
On heille palkan luwannut,
Banfilan-tyrminään sulkenut.

8. Että juis heidän osaltaan
Rauhassa pääsee kulkemaan
Ihmiset, ilman waaratta,
Kuin liikkuu asioillansa. —

9. He kahdetjaksi wuodeksi
Dikeus tyrminään tuomitsi:
Rhöwöyhyistä, tappeluffesta,
Min jeraus ol kuolema.

10. Tampereen herra wiskaali
Ja useampi poliisi,
He etsi wutteruidella,
Seikoista näistä selkoa. —

11. He saawat kolla palkkaafin,
Jos näkiwät he waiwaafin
Asian tämän johdosta,
Että pojat sai palkkansa. —

12. Banhempansa nyt jurewat,
Poikien äidit parkuwat,
Kuin tietäwät he poikainsa,
Istuvan kuri-huoneessa. —

13. Luffoin ja jalpaim tafana
Näwäs, itku ilona;
Ja murheen maljat murkina,
Ei su'i juutaan wiinalla. —

14. Tästä siis hywät wanhemmat,
Armahat lasten hoitajat,
Ottakaat esimerkkiä,
Lapsenne että pienenä:

15. Siiveyteen, taitoon, neutvotten
Ja sanan waloon saatatten,
Min kunniaa ja iloa,
Tuowat ne teille wanhana.

16. Käskyt on kalliit Herramme;
Ne pitää tarkoin lapsille, —
Jo nuoruudessa neutwoa,
Ne heill' on parhaat oppaansa.

17. Ettei he ilman aifojaan
Beristä letään milloinkaan;
Ei ryhvää eikä warasta,
Ei tee myös mynta petosta.

18. Rukhdelkaa pikkupoikia:
Tupakan, wiinan, himosta,
Sifällä sekä ulkona
Dis wieraita tai omia.

19. Ne pahemmusten alut on,
Himojen juuri werraton,

Ja oppi tublaukseen
Nuorille „poika-nuijillen“. —

20. Siis vanhempien syynänsä
Täytyy useinkin piteä:
Lastensa wika, turmio,
Ja rangaistuksen anjio. —

21. Nyt Rottbeck onpi haudassa,
Lielahden kaswitarhassa,
Missä hän hengen wiimeisen,
Lähetti pläilmoillen. —

22. Hautansa päälle raketaan
Hukoushuone Jumalan;
Mi oli odottamaton
Ja laatunsa tawaton!

23. Seppäle kaimis seinälle
On ostettu jo hänelle,
Omilta alamaifiltaan,
Kuin työnskentelee tehtaassaan.

24. Sekin on selwä todistus,
Kuin' on kansallaan rakkaus
Rottbeckin herraswäkehen,
Hoitajaan monen tuhannen.

25. Tampereen kaupungista ois,
Alfia tuhansien pois,
Jos pumpul-tehdas häwiäis,
Tai tyyten seisomahan jäis.

26. Omalta tehtaan kansalta
En ole kinnut moitteita,
Kottbeckin herraa vastahan,
Jos joiltakulta muristaan,

27. Kun palkka tuli pahoille,
Kurjille poika-welhoille,
Kun ilman syyttä puikollaan,
Murhaasi nuoren Patruunan.

28. Kiitoksen maksaa mainita,
Poliisillekin toimista
Ja siitä wutteruudesta,
Kun murhaajat sai palkkansa.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Armotoin ylkä.

(Laulet. I: „Tuoll' pohjanlahden rannalla“.)

1. Ei mielestäni katoa, Tätä surullinen sanoma,
Josta mä tässä sanelen, Nuorisolle ja kansallen.
2. Kadonnut oli kauneus, Maastamme kujan suloi-
suus, Myrskyt myös tämän pohjolan, Ennusti aikain
wahtuwan.
3. Pyydän siis sulle ilmoittaa, Laulum' tämän
laulaja; Kun sulho morsiamensa, On kamalasti m...
hanna.
4. Hämeenlinnan kaduilla, wähäisen ennen joulua,
Ampuinkin, morsiamensa: Löwisti Kewolwerilla.